

OPINIA NR 96/2021
PREZYDENTA MIASTA KRAKOWA
Z DNIA 24 sierpnia 2021 r.

dotycząca projektu uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie ustalenia nowego brzmienia statutu Muzeum Inżynierii Miejskiej w Krakowie, w celu przekazania do uzgodnienia z Ministrem Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Sportu – druk nr 2125.

Na podstawie § 30 ust. 4 pkt 4 Statutu Miasta Krakowa stanowiącego załącznik do uchwały Nr XLVIII/435/96 Rady Miasta Krakowa z dnia 24 kwietnia 1996 r. (Dz. Urz. Woj. Małop. z 2019 r. poz. 7074, z 2020 r. 919) postanawia się, co następuje:

Opiniuje się negatywnie projekt uchwały Rady Miasta Krakowa wniesiony przez Klub Radnych Przyjazny Kraków w sprawie ustalenia nowego brzmienia statutu Muzeum Inżynierii Miejskiej w Krakowie, w celu przekazania do uzgodnienia z Ministrem Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Sportu – **druk nr 2125.**

UZASADNIENIE

Projekt uchwały wg druku 2125 w sprawie ustalenia nowego brzmienia statutu Muzeum Inżynierii Miejskiej w Krakowie, w celu przekazania do uzgodnienia z Ministrem Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Sportu proponuje zmiany względem uchwały nr LXII/1808/21 Rada Miasta Krakowa z dnia 7 lipca 2021 r. jednocześnie postulując jej uchylenie. Opinia składa się z dwóch części – w pierwszej (pkt I-III) znajduje się analiza postanowień dotyczących pozycji, jaką zajmuje Organizator wobec instytucji kultury; druga zaś część uzasadnienia (pkt IV-V) poświęcona jest zbiorom i kierunkom rozwoju kolekcjonowania, a co za tym idzie podstawie funkcjonowania i wizerunkowi Muzeum.

I.

W projekcie statutu przyjętym uchwałą nr LXII/1808/21 Rada Miasta Krakowa z dnia 7 lipca 2021 r. jest:

§ 13. 1. Majątek Muzeum wykorzystuje się dla celów wynikających z zakresu działania Muzeum.

proponowana zmiana:

§ 13. 1. Majątek Muzeum może być wykorzystany jedynie dla celów wynikających z zakresu działania Muzeum.

Zastąpienie zwrotu: „wykorzystuje się” zwrotem: „może być wykorzystany jedynie” nie wydaje się uzasadnione, gdyż nie wnosi żadnej nowej normatywnej treści. Zwrot „wykorzystuje się” oznacza w tym wypadku nakaz wykorzystywania majątku Muzeum dla celów wynikających z zakresu jego działania, a nie dla innych celów.

II.

W projekcie statutu przyjętym uchwałą nr LXII/1808/21 Rada Miasta Krakowa z dnia 7 lipca 2021 r. jest:

§ 14. 1. Organizator monitoruje gospodarkę finansową Muzeum poprzez przeprowadzanie kontroli w zakresie:

- 1) właściwego prowadzenia gospodarki finansowej Muzeum, zgodnie z zasadami określonymi w ustawie o finansach publicznych;
- 2) racjonalnego gospodarowania mieniem Muzeum i zapewnienia należytej jego ochrony;
- 3) dokonywania wydatków w sposób celowy, przy optymalnym doborze metod i środków, umożliwiających terminową realizację zadań statutowych.

proponowana zmiana:

§ 14. 1. Nadzór nad gospodarką finansową Muzeum sprawuje Gmina Miejska Kraków:

- 1) właściwego prowadzenia gospodarki finansowej Muzeum, zgodnie z zasadami określonymi w ustawie o finansach publicznych;
- 2) racjonalnego gospodarowania mieniem Muzeum i zapewnienia należytej jego ochrony;
- 3) dokonywania wydatków w sposób celowy, przy optymalnym doborze metod i środków, umożliwiających terminową realizację zadań statutowych.

W kontekście § 14 ust. 1 należy wskazać, iż ustawa o *organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej* (dalej: u.o.p.d.k.) w art. 14 stanowi, iż instytucje kultury posiadają osobowość prawną (tzn. są osobami prawnymi w rozumieniu art. 33 i n. ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny), którą podmioty te uzyskują z chwilą wpisu do rejestru prowadzonego przez organizatora. Tym samym należy stwierdzić, iż instytucje kultury, jako jednostki będące podmiotem praw i obowiązków, są co do zasady, z punktu widzenia formalno-prawnego, podmiotami samodzielnymi i niezależnymi od jednostki samorządu terytorialnego, która je utworzyła. Na tą samodzielność, zwłaszcza w aspekcie finansowym, wskazuje art. 27 ust. 1 u.o.p.d.k., wedle którego instytucja kultury gospodaruje samodzielnie przydzieloną i nabytą częścią mienia oraz prowadzi samodzielną gospodarkę w ramach posiadanych środków, kierując się zasadami efektywności ich wykorzystania. Ponadto, zgodnie z art. 28 ust. 1 u.o.p.d.k., instytucja kultury pokrywa koszty bieżącej działalności i zobowiązania z uzyskiwanych przychodów.

W związku z tym Gmina Miejska Kraków – Organizator dla miejskich instytucji kultury – w 2018 r. zmieniła statuty tych instytucji, w celu doprecyzowania instrumentów kontrolnych. W dziale Gospodarka finansowa zmieniono postanowienie dotyczące kompetencji Organizatora do przeprowadzania kontroli we wszystkich instytucjach kultury w zakresie realizacji gospodarki finansowej. Nadmieniam, że uprawnienia nadzorcze Organizatora ograniczają się do kontroli ksiąg rachunkowych instytucji i zatwierdzania, odrębnym zarządzeniem Prezydenta Miasta Krakowa, ich rocznych sprawozdań finansowych. Dlatego proponuję pozostać przy dotychczasowym brzmieniu § 14 ust. 1.

Ponadto informuję, że w statutach muzeów nadanych w tym roku przez Ministra Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Sportu (np. Dz. Urz. MKDNIŚ z 2021 r. poz. 48; Dz. Urz. MKDNIŚ z 2021 r. poz. 44) kwestia ta jest pomijana, bowiem w statutach tych znajduje się tylko standardowe postanowienie, iż nadzór nad muzeum sprawuje Minister, a co do gospodarki finansowej to w statutach ograniczono się do następującego postanowienia:

1. *Muzeum prowadzi gospodarkę finansową na zasadach określonych w ustawie o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej i innych obowiązujących w tym zakresie przepisach prawa.*
2. *Majątek Muzeum wykorzystuje się do celów wynikających z zakresu działania Muzeum.*

Niemniej w wielu statutach muzeów występuje jednak „nadzór” nad gospodarką finansową muzeów. Co nie zmienia faktu, że instytucja kultury, jaką jest muzeum, jest samodzielną, odrębną od gminy osobą prawną, która prowadzi samodzielną gospodarkę

finansową, a nadzór nad tą gospodarką sprawuje dyrektor instytucji, na podstawie przepisów art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych oraz art. 4 ust. 5 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości.

Warto w tym miejscu przytoczyć uzasadnienie wyroku WSA w Warszawie z 20 marca 2008 r., I SA/Wa 134/08, LEX nr 507844: *Działalność gmin w zakresie kultury, jako zadanie własne jednostek samorządu terytorialnego o charakterze obowiązkowym, została uregulowana przywołaną ustawą z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej. Stosownie do art. 9 ust. 1 tej ustawy jednostki samorządu terytorialnego organizują działalność kulturalną, tworząc samorządowe instytucje kultury, dla których prowadzenie takiej działalności jest podstawowym celem statutowym. Jednostka samorządu terytorialnego będąca organizatorem instytucji kultury zapewnia tej instytucji środki niezbędne do prowadzenia działalności kulturalnej oraz do utrzymania obiektu, w którym ta działalność jest prowadzona (art. 12). Z chwilą wpisu do odpowiedniego rejestru prowadzonego przez organizatora instytucja kultury uzyskuje osobowość prawną. Organizator nie odpowiada za zobowiązania instytucji kultury, z zastrzeżeniem art. 24 i 25 tej ustawy (art. 14 ust. 1 i 2). Szczegółowe zasady gospodarki finansowej instytucji kultury zostały określone w Rozdziale 3 ustawy. W świetle tych uregulowań ustawy uznać należy, że instytucja kultury, jako osoba prawna jest całkowicie odrębnym w stosunku do gminy podmiotem prawa, z własnym majątkiem, środkami trwałymi, przychodami oraz kosztami, samodzielnie gospodarującą w ramach posiadanych środków (art. 27 ust. 1 i art. 28 ust. 1 ustawy). Podkreślić należy, że z dniem 1 stycznia 2001 r. na mocy art. 29 pkt 2 ustawy z dnia 21 stycznia 2000 r. o zmianie niektórych ustaw związanych z funkcjonowaniem administracji publicznej (Dz. U. Nr 12, poz. 136 z późn. zm.) zniesiona została forma finansowania, jaką dotychczas przewidywał art. 32 tej ustawy, tj. instytucja kultury prowadząca gospodarkę finansową na zasadach określonych dla zakładów budżetowych. W tej sytuacji prawnej nie można podzielić poglądu skarżącej, zgodnie z którym to jedynie wola organizatora decyduje o tym, jakie zadania będą przypisane tworzonej przez nią instytucji kultury, według jakich zasad taka instytucja będzie działała oraz według jakich reguł instytucja kultury będzie prowadziła swoją gospodarkę finansową. Pogląd ten stoi bowiem w sprzeczności z przytoczonymi obowiązującymi obecnie uregulowaniami prawnymi zawartymi w ustawie z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (art. 9, art. 27 ust. 1 i art. 28), której przepisy stanowią *lex specialis* w stosunku do innych ustaw, w tym i do ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (np. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 17 października 2001 r. sygn. akt I SA 2197/2001, wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 4 kwietnia 2001 r. sygn. akt SA/Sz 2268/00, wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 5 grudnia 2001 r. sygn. akt SA/Sz 734/01). Samodzielność instytucji kultury jako osoby prawnej, oznacza także, zdaniem Sądu, że organizator nie może w sposób dowolny samodzielnie modyfikować zakresu działalności instytucji kultury.*

Z tych względów skoro Organizator nie może wydawać władczych poleceń co do sposobu prowadzenia gospodarki finansowej instytucji, to sformułowanie, że „monitoruje” tę kwestię jest prawidłowe, gdyż oddaje właściwą relację organizatora i instytucji.

III.

W projekcie statutu przyjętym uchwałą nr LXII/1808/21 Rada Miasta Krakowa z dnia 7 lipca 2021 r. jest:

§ 14. 6. Muzeum składa organizatorowi sprawozdania każdorazowo na żądanie, w tym zgodnie z programem badań statystycznych.

proponowana zmiana:

§ 14. 6. Muzeum składa organizatorowi sprawozdania każdorazowo, w tym zgodnie z programem badań statystycznych.

Wykreślenie słowa „na żądanie” pozbawia sensu ust. 6 tego paragrafu, gdyż nie wiadomo będzie w jakim trybie Muzeum będzie składać sprawozdanie – w § 14. 6. statutu przyjętego uchwałą nr 1808/21 Rady Miasta Krakowa z dnia 7 lipca 2021 r. jest to precyzyjnie określone: „na żądanie” Organizatora.

IV.

W projekcie statutu przyjętym uchwałą nr LXII/1808/21 Rada Miasta Krakowa z dnia 7 lipca 2021 r. jest:

§ 4. Do zakresu działania Muzeum należy trwała ochrona i opieka nad zabytkami techniki i nauki oraz upowszechnianie, popularyzowanie i rozwijanie zainteresowań historią techniki i nauki, w szczególności polską.

proponowana zmiana:

§ 4. Do zakresu działania Muzeum należy trwała ochrona zabytków i opieka nad zabytkami techniki i nauki, informowanie o wartościach i treści gromadzonych zbiorów oraz upowszechnianie wiedzy i rozwijanie zainteresowań historią techniki, a szczególnie gospodarki komunalnej i inżynierii miejskiej.

V.

W projekcie statutu przyjętym uchwałą nr LXII/1808/21 Rada Miasta Krakowa z dnia 7 lipca 2021 r. jest:

§ 5. 1. Muzeum realizuje zadania określone w § 4 poprzez:

1) gromadzenie zabytków i materiałów dokumentacyjnych związanych z zakresem swej działalności;

proponowana zmiana:

§ 5. 1. Muzeum realizuje zadania określone w § 4 poprzez:

1) gromadzenie zabytków i materiałów dokumentacyjnych związanych z zakresem swej działalności, a w szczególności związanych z komunikacją miejską, gospodarką komunalną i inżynierią miejską;

Pomijając fakt dosłownego przytoczenia postanowienia § 1 ustawy o muzeach [(...) celem jest gromadzenie i trwała ochrona (...) informowanie o wartościach i treściach gromadzonych zbiorów (...)], co wydaje się zbędne, gdyż jest sprawą oczywistą, że postanowienia tej ustawy obowiązują Muzeum Inżynierii Miejskiej w Krakowie, wprowadzenie sformułowania o „upowszechnianiu wiedzy” wydaje się zbyt szerokie. Muzeum upowszechnia wiedzę w pewnym jej, niewielkim zresztą, wycinku, a nie wiedzę *tout court*. W tym kontekście zaskakuje wykreślenie nauki, jako przedmiotu działalności upowszechnieniowej Muzeum, choć jest ona wymieniona w zakresie działalności związanej z ochroną.

O ile jednak powyższe można uznać za gry lingwistyczne, o tyle zawężenie spektrum działalności Muzeum do gospodarki komunalnej i inżynierii miejskiej, co jest w istocie przywróceniem postanowień ze starego Statutu, budzi zdecydowanie głębszy sprzeciw. Istotą

zmian wprowadzonych ostatnio przez Muzeum było uporządkowanie pewnego zakresu działalności Muzeum, w tym związanego ze zbiorami.

Aktualnie Muzeum opiekuje się liczącą blisko 3 000 obiektów kolekcją, usystematyzowanym w 13 działach zbiorów, z których tylko 4 (tj. pojazdy szynowe, kołowe, komunikacja miejska i inżynieria miejska) poświęcone są faktycznie szeroko rozumianym zagadnieniom związanym z inżynierią miejską, z czego dział III – komunikacja miejska, utworzono sztucznie, co odzwierciedla eklektyzm wpisanego tu zbioru, w którym znajdują się np. matryca do wybijania znaczków „Zasłużony pracownik MPK” (MIM130/III-16), kierunkowskaz samochodowy (MIM135/III-21), sztandar „Królowo Korony Polskiej” (MIM137/III-23), dzwonek okolicznościowy (MIM138/III-24), marynarka angielska (MIM148/III-34; wartość 1,50 zł) oraz kabina dźwigu osobowego Wertheim (MIM1075/III-63), która akurat jest zabytkiem bardzo cennym, aczkolwiek trudno znaleźć racjonalne uzasadnienie na wpisanie go do działu zbiorów Komunikacja miejska. Być może dlatego, że jak napisano w karcie naukowej: „fragment windy jako urządzenia do komunikacji pionowej”, która to definicja zawiera w sobie słowo „komunikacja”.

Z dużą dozą prawdopodobieństwa można stwierdzić, że żaden z wymienionych obiektów, za wyjątkiem windy, nie kwalifikowałby się prawdopodobnie do przyjęcia do zbiorów, o ile przyjęcia prowadzone byłby zgodnie z procedurą, czyli przez Komisję Nabytków, która podejmuje decyzje w oparciu o opinie konserwatorów, a przede wszystkim pracowników merytorycznych. Każdy obiekt wymaga indywidualnego podejścia, gdyż mogą być inne – poza historycznymi – względy, które decydują o przyjęciu danego obiektu do zbiorów. W przypadku wymienionych powyżej brak nawet śladów informacji czym kierowano się podejmując decyzję o przyjęciu powyższych do zbiorów.

Jeśli chodzi o pojazdy komunikacji miejskiej to w zbiorach Muzeum znajduje się 14 pojazdów komunikacji: 10 pojazdów szynowych i 4 autobusy, z czego 7 (do niedawna 8) w stanie złym lub bardzo złym. Jeden obiekt jest w chwili obecnej w trakcie niezwykle kosztownej konserwacji. Pierwotnie do zbiorów Muzeum miało trafić 35 pojazdów z MPK, ale ostatecznie MPK wycofało się z tego, przekazując do zbiorów m.in. obiekty w stanie, który należy określić jako destrukcyjne.

Przedstawiony powyżej stan faktyczny w żaden sposób nie uzasadnia i nie pozwala na uprzywilejowywanie tej dziedziny względem innych. Należy też zauważyć, że komunikacja miejska jest dziedziną inżynierii miejskiej, zbędne wydaje się zatem tak szczegółowe rozdrabnianie tej tematyki, która generalnie stanowi jedynie wycinek działalności merytorycznej Muzeum.

W Statucie aktualnie obowiązującym funkcjonuje pojęcie „gospodarki komunalnej”. Rzeczą oczywistą było jednak, iż pojęcie to, wprowadzone do Statutu zapewne w momencie tworzenia instytucji, wprowadzone zostało błędnie, gdyż jest z kolei pojęcie zbyt szerokim.

Zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. *o gospodarce komunalnej* (tekst jednolity: Dz. U. z 2021 r. poz. 679) gospodarka komunalna polega na wykonywaniu zadań własnych jednostek samorządu terytorialnego mających na celu zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty samorządowej. Zgodnie z ust. 2 tego artykułu przymiot użyteczności publicznej mają te zadania, których celem jest nieprzerwane i bieżące zaspokajanie zbiorowych potrzeb ludności w drodze świadczenia usług powszechnie dostępnych. Natomiast zadania własne gminy, zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, dotyczą:

- 1) ładu przestrzennego, gospodarki nieruchomościami, ochrony środowiska i przyrody oraz gospodarki wodnej;
- 2) gminnych dróg, ulic, mostów, placów oraz organizacji ruchu drogowego;
- 3) wodociągów i zaopatrzenia w wodę, kanalizacji, usuwania i oczyszczania ścieków komunalnych, utrzymania czystości i porządku oraz urządzeń sanitarnych, wysypisk

i unieszkodliwiania odpadów komunalnych, zaopatrzenia w energię elektryczną i ciepłą oraz gaz;

3a) działalności w zakresie telekomunikacji;

4) lokalnego transportu zbiorowego;

5) ochrony zdrowia;

6) pomocy społecznej, w tym ośrodków i zakładów opiekuńczych;

6a) wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej;

7) gminnego budownictwa mieszkaniowego;

8) edukacji publicznej;

9) kultury, w tym bibliotek gminnych i innych instytucji kultury oraz ochrony zabytków i opieki nad zabytkami;

10) kultury fizycznej i turystyki, w tym terenów rekreacyjnych i urządzeń sportowych;

11) targowisk i hal targowych;

12) zieleni gminnej i zadrzewień;

13) cmentarzy gminnych;

14) porządku publicznego i bezpieczeństwa obywateli oraz ochrony przeciwpożarowej i przeciwpowodziowej, w tym wyposażenia i utrzymania gminnego magazynu przeciwpowodziowego;

15) utrzymania gminnych obiektów i urządzeń użyteczności publicznej oraz obiektów administracyjnych;

16) polityki prorodzinnej, w tym zapewnienia kobietom w ciąży opieki socjalnej, medycznej i prawnej;

17) wspierania i upowszechniania idei samorządowej, w tym tworzenia warunków do działania i rozwoju jednostek pomocniczych i wdrażania programów pobudzania aktywności obywatelskiej;

18) promocji gminy;

19) współpracy i działalności na rzecz organizacji pozarządowych oraz podmiotów wymienionych w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie;

20) współpracy ze społecznościami lokalnymi i regionalnymi innych państw.

Większość zadań leży poza spektrum zainteresowań Muzeum, nie ma zatem powodu wprowadzania takiego zapisu do Statutu.

Reasumując należy stwierdzić, iż zaproponowane zmiany w istocie przywracają poprzednie brzmienie zapisów statutowych. Stoi to w całkowitej sprzeczności z przyjętą przez Radę Miasta Krakowa zmianą Statutu Muzeum, która objęła również zmianę nazwy Muzeum z dotychczasowej: „Muzeum Inżynierii Miejskiej” na nową: „Muzeum Inżynierii i Techniki”. Propozycja zmiany nazwy nie narodziła się *ad hoc*, lecz została poprzedzona rekapitulacją i analizą dotychczasowej działalności Muzeum. Po blisko 25 latach funkcjonowania jest to rzecz naturalna i niezwykle cenna. Jednym z wniosków, jakie z owej rekapitulacji zostały wysnute było to, że profil zbiorów całkowicie nie odpowiada nazwie instytucji. Muzeum w najmniejszym stopniu gromadzi zbiory związane z inżynierią miejską i obiektywnych powodów takiego stanu rzeczy jest wiele. Kształt zbiorów niezaprzeczalnie plasuje Muzeum pośród muzeów techniki i ten faktyczny stan rzeczy, w przededniu otwarcia nowej wystawy stałej należy usankcjonować.

Należy też zwrócić uwagę, że o ile zapis w Statucie nie ma pozostać zapisem martwym (a w istocie takim właśnie był), ukierunkowanie Muzeum na zbiory związane z komunikacją miejską rodzi konieczność znacznego zwiększenia dotacji podmiotowej. Inżynieria miejska i komunikacja miejska co do zasady, oczywiście z wyjątkami, to infrastruktura wielkogabarytowa. Przechowywanie tego typu obiektów wymaga odpowiednio

wyposażonych i przystosowanych, choćby logistycznie, magazynów zbiorów. Żaden z magazynów zbiorów Muzeum nie odpowiada na razie takim wymaganiom.

Oczywiście zbiory prezentowane są na wystawach. Ekspozycja w każdym muzeum na świecie obejmuje jednak niewielką część wszystkich muzealiów. Ponadto, trzeba mieć na uwadze, że wystawa w zabytkowym Hangarze lotniczym w Czyżynach, która będzie poświęcona motoryzacji, choć długotrwała, będzie jednak wystawą czasową. Po jej zamknięciu zbiory trzeba będzie gdzieś przechowywać i odpowiedź na to pytanie stanowi dziś jedno z najpoważniejszych wyzwań, jakie stoją przed Muzeum.

Problemem analogicznej natury są niezbędne nakłady konserwatorskie. W chwili obecnej na 14 pojazdów komunikacji miejskiej w zbiorach, 7 wymaga pełnej konserwacji. Aby uzmysłowić skalę finansową przedsięwzięcia można podać, iż plan finansowy dla Muzeum na rok 2021 zakładał dotację w wysokości 3,85 mln zł, a prowadzona w chwili obecnej przez Muzeum konserwacja wagonu typ C (ze środków POIiS) opiewa na kwotę 1,84 mln zł, czyli połowę rocznej dotacji dla Instytucji. Złożony przez Muzeum do Ministerstwa Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Sportu wniosek na konserwację zabytkowego, unikatowego Fiata 508 został oceniony nisko i nie uzyskał dofinansowania, mimo, iż opracowanie od strony konserwatorskiej zostało zrobione z pełną starannością. Nierealnym wydaje się więc, aby Miasto było w stanie przeznaczać w ciągu kilku najbliższych lat tak znaczące środki na konserwację zabytków ze zbiorów Muzeum.

W dniu 7 lipca 2021 r. Rada Miasta Krakowa uchwaliła uchwałę nr LXII/1808/21 Rady Miasta Krakowa w sprawie ustalenia nowego brzmienia statutu Muzeum Inżynierii Miejskiej w Krakowie, w celu przekazania do uzgodnienia z Ministrem Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Sportu. Komisja Kultury i Ochrony Zabytków Rady Miasta Krakowa na posiedzeniu w dniu 6 lipca 2021 r. jednoznacznie pozytywnie zaopiniowała projekt uchwały (wynik głosowania Komisji za pozytywną opinią: 13 za, 0 przeciw, 0 głosów wstrzymujących się – opinia nr 128/2021).

Zgodnie z § 2 tej uchwały (przyjętej bez głosów sprzeciwu oraz wstrzymujących się), a także na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach (tekst jednolity: Dz.U z 2020 r., poz. 902) projekt statutu Muzeum Inżynierii Miejskiej w Krakowie został przekazany 30 lipca 2021 r. do Ministra Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Sportu w celu uzgodnienia jego treści. Po dokonaniu uzgodnień statut Muzeum zostanie wprowadzony w drodze odrębnej uchwały Rady Miasta Krakowa.

Zważając na powyższe fakty, procedowanie kolejnego projektu uchwały w sprawie zmian w statucie Muzeum Inżynierii Miejskiej w Krakowie, wniesionego przez Klub Radnych Przyjazny Kraków wg druku nr 2125, doprowadzić może do chaosu prawnego i poczucia dwoistości stosowania prawa. Ponadto Projektodawcy nie wykazali w uzasadnieniu konieczności i powodów zmian niedawno uchwalonego projektu statutu Muzeum.

Mając na uwadze powyższe, negatywnie opiniuję projekt uchwały wg druku nr 2125.